

store Betæneligheder ved, at der under disse Forhold paa eet bestemt Tidspunkt gives fri Adgang til Opsigelser for alle de Lejligheder, der i Hovedstaden bebos af de samme Lejere som den 1. April 1936, idet Forudsætningen herfor — nemlig at der findes en normal Boligreserve — ikke er til Stede. Det vil under de nævnte Forhold ikke kunne undgaas, at den forhaandenværende Boligknaphed i mange Lejeforhold udnyttes til Gennemførelse af Lejeforhøjelser.

Det foreslaas derfor, forsaavidt angaar København og Frederiksberg Kommuner, at udskyde den ovennævnte i Loven fastsatte

Frist til 1. April 1940, idet det i denne Forbindelse skal anføres, at der i Hovedstadskommunerne netop for det kommende Aar er et meget betydeligt Byggeri under Udførelse og Planlæggelse.

Til § 2.

Da det maa antages, at der allerede nu foreligger Tilfælde, hvor Lejere har modtaget Opsigelse til Fraflytning i Tidsrummet fra den 1. April 1939 til den 31. Marts 1940, foreslaas det, at saadanne Opsigelser, givet i Tidsrummet mellem 1. September 1938 og Lovens Ikrafttræden, skal bortfalde, saafremt Krav derom fremsættes af Lejeren.